

Stáhni své stěžně
vyhlížet, co zůstalo mrtvé
už není potřeba
domněnky zavěs v dobový čas
údělu duše nabyla spotřeba
nadchlo se námi samo peklo
do ráje otevřeli brány
svobodu zřící se básně
sžehli jsme v dáli
v půvabu hvězd
žel kolik zřeli jsme zahrad
i tolikrát, můj milý
dostihl nás hlad

Stíráš si los štěstěny
vyhublou na kost
slovy, jež ses naučil
pro jedinou noc
dvakrát si mě namotáš
obtancuju svět
stěží mě dnes rozeznáš
od vyzrálých vět
jsem saň
s jiskrou nevinny
sama, křtěná ctnost
dcera, sestra, panna, děvka
ožehavý host
sundej převlek
a svůj stín
dokud jsem tvá
jsi ty mým